

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven vier dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven John Campe, Piet De Meuter, Thomas Raeymaekers en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventie maatregelen.

Neosporabesmetting niet noodzakelijk verspreid door de hond

Abortus door neospora

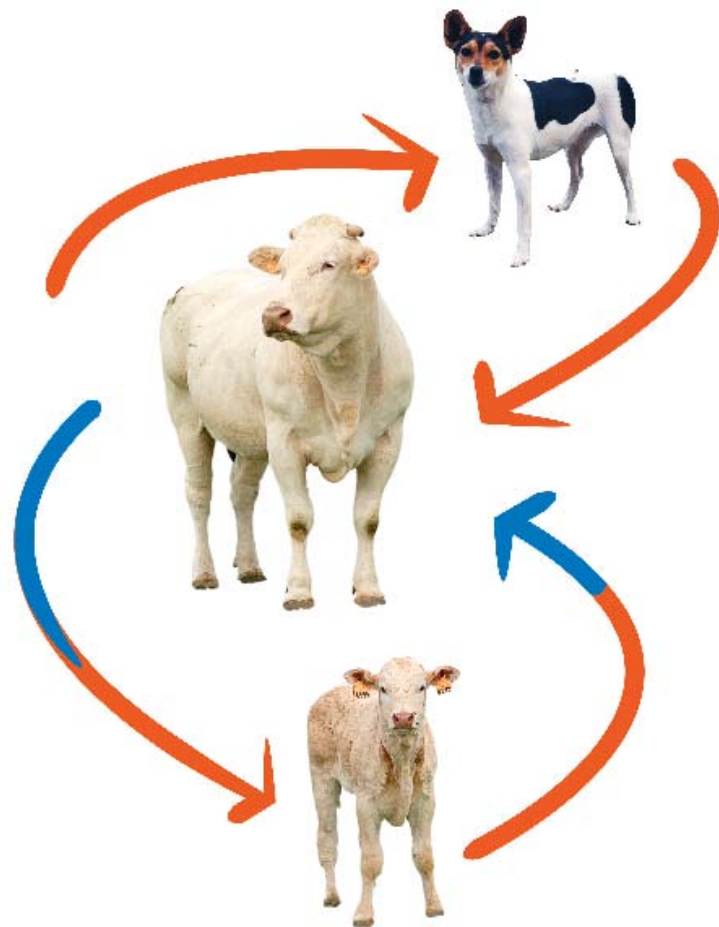
Een blondeveehouder contacteerde me deze winter naar aanleiding van een verwerping. Het was al de derde keer in korte tijd dat deze blondefokker met een abortus bij zijn koeien te maken kreeg. Ik besloot het bedrijf op te zoeken.

Om de oorzaak van de abortus te achterhalen, tekende ik in op het Abortusprotocol van DGZ. Dat voorziet behalve in de officiële én verplichte onderzoeken op brucellose tevens in het opsporen van de gangbare infectieuze oorzaken van een abortus. Ik tapte een bloedmonster van de koe, dat samen met de verworpen vrucht voor onderzoek werd aangeboden.

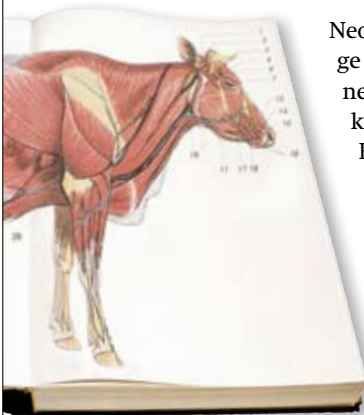
Net als de beide voorgaande abortussen ging het ook nu weer om een abortus als gevolg van een neosporabesmetting bij de koe. Omdat deze veehouder ijvert voor een zo hoog mogelijke sanitaire status op elk gebied, wilde hij het probleem grondig aanpakken. In overleg besloot ik om van alle dieren bloedmonsters te nemen en op te sturen voor onderzoek naar neospora. Het resultaat van de bloedonderzoeken wees op een besmettingsgraad van ongeveer zestig procent van de dieren.

Overdracht van neospora door de hond was hier uitgesloten aangezien deze vleesveehouderij nooit een hond had. Blijkbaar was de besmetting door aankoop van jongvee binnengekomen en vervolgens verder verspreid door aankoop. De besmetting was overigens prima tot bepaalde familielijnen te herleiden. In voorbije zomers waren ook regelmatig drachtig gescande koeien na de weideperiode leeg op stal teruggekomen.

We besloten het probleem door natuurlijke selectie weg te werken. De met neospora besmette dieren en hun eventuele nakomelingen zouden op termijn het bedrijf versneld verlaten. Tegelijkertijd zou de fokkerij toegespitst worden op neosporavrije dieren.

De encyclopedie **Neospora caninum**

Neospora caninum is een eencellige parasiet. Koeien besmet met neospora vertonen geen specifieke ziektesymptomen.

Bij besmette dieren is vaker sprake van opbreken, treedt meer abortus op of komt regelmatig een gemummificeerde foetus voor. Tachtig procent van de besmette koeien geeft echter een uiterlijk gezond kalf, weliswaar wel drager van neospora.

De voornaamste manier van overdracht is van koe naar kalf door besmetting in de baarmoeder. De bestrijding is gericht op het onderbreken van deze maternale overdracht. Dat betekent het uitselecteren van besmette koeien en familielijnen. Embryo's raken pas na innesteling in de baarmoeder besmet: embryo-transplantatie kan de genetische fokwaarde van besmet vee in veiligheid brengen. Neospora behoort ook tot het aankoopprotocol van DGZ, dat onderzoek naar ziekten bij aangekochte dieren stimuleert.

Ook de hond speelt een rol in de overdracht van neospora en kan beter uit de stal blijven. De hond raakt besmet door het eten van de nageboorte of vaginale uitvloei van besmette koeien en gaat zo eitjes uitscheiden.